

[Aksel Larsen.]

turligvis er det at vende Begreberne paa Hovedet. I Virkeligheden er det Sygekasse-medlemmerne, der giver mere end et halvt Hundrede Mill. Kr. i Tilskud til Samfundets Socialforsikring, og som Tak derfor bliver de bundet ved en hel Række indsnævrende Love og Bestemmelser.

Det samme er langt mere tydeligt og klart Tilfældet ved en anden Gren af Sociallovgivningen, ved Arbejdsløshedslovgivningen. Men Principperne er de samme. Derfor drømmer vi ikke om, at det skal være muligt ved „Kohandeler“ i et Parlament at naa til Resultater i Retning af en Forbedring i Sociallovgivningen, vel at mærke en Forbedring, som er en virkelig Forbedring for *Underklassen*. Vi ved udmærket vel, at Samfundet kun indretter disse Socialforsikringer og kun forhøjer Tilskuddene til dem, hvis Samfundet for sin egen Skyld anser det for nødvendigt at gøre dette. I den Henseende kan jeg henvisse til, hvad en borgerlig Professor selv har erkendt i en Lærebog for studerende ved Universitetet — jeg bekender, at jeg ved ikke, om den samme Lærebog benyttes mere; der er maaske for megen Dynamik i den. Men han siger heri — det er Professor Arup, der er Tale om — om disse Arbejdsløshedsforsikringer, hele denne Sociallovgivning, som var i Kraft i de sidste Krigsaar, at det kan synes, at det var høje Satser; men man maa regne med, at det var en nødvendig Assurancepræmie, Samfundet betalte.

Nu vel, vi er ikke af den Mening, at Samfundet betaler en højere eller lavere Assurancepræmie i Forhold til, som Nøden er stor eller Krisen alvorlig. Samfundet har altid Interesse i at betale den lavest mulige Assurancepræmie; dennes Højde retter sig ikke efter, hvor stor Nøden og Trangen er; det interesserer ikke det kapitalistiske Samfund og dette Samfunds Lovgivere; men det, man interesserer sig for, er, hvor stærk Arbejdernes *Kampvillie* er, hvor stor Risikoen er ved at undlade at give de fordrede Indrømmelser. Og derefter anlægger vi Kommunisten vor Politik og vor Taktik.

Vi regner ikke med ved Overtalelsesevner paa denne Plads at naa til et Resultat; men vi regner med, at det er muligt under den arbejdende Befolknings Tryk — og det er det store Flertal i Befolkningen — at tvinge det bestaaende Samfund til Indrømmelser paa disse som paa en Række andre Felter. Og netop derfor vender vi os mod en Sociallovgivning af denne Art, hvis gennemgaaende Princip er det, at Byrderne

skal lægges paa Underklassen og Pligterne ligesaa i tilsvarende Grad, og hvis hele Virksomhed i Virkeligheden bygger paa et demagogisk Bedrag, og som under ingen Omstændigheder, end ikke ud fra almindelig saakaldt demokratisk Retsopfattelse imødekommer de mest elementære Krav. Yderligere Udtalelser dertil forbeholder vi os, som sagt, at fremsætte ved en senere Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er kun to Bemærkninger af den højtærede Socialminister, jeg gerne vil understrege. Den ene Bemærkning var, at Socialministeren sagde, at dette Lovkompleks, Socialreformen, var den *foreløbige* Afslutning paa Sociallovgivningen i Danmark. Jeg troede, det var den *endelige* Afslutning. Jeg troede, det var Monumentet — saaledes har vi altid faaet det fortalt —, som Socialministeren skulde sætte den socialdemokratisk-radikale Regerings Lovgivning paa dette Omraade. Saa var *det* i Orden. Men nu faar vi at vide — af hvilken Grund kan man maaske regne sig til —, at dette kun er den foreløbige Afslutning.

Dernæst vil jeg gerne sige endnu en Ting til den højtærede Socialminister. Den højtærede Minister fremhævede overfor det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at den sociale Lovgivning i Danmark, saaledes som den er i Dag, var bedre end i noget andet Land. Ja, jeg maa maaske sige, at ogsaa dette er en ny Tone i Forhold til, hvad vi har hørt gennem de senere Aar, men jeg kan være overordentlig tilfreds med, at den højtærede Minister med saadan Styrke understregede det.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fandt det rimeligt eller maaske nødvendigt at blande sig i den Diskussion, der er foregaaet her mellem det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og mig. Han gjorde det paa den Maade, at han søgte at udlægge mine Ord, som om jeg talte anderledes i Dag, end jeg plejer at tale. Det er ikke Tilfældet. Naar jeg brugte det Udtryk overfor det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at jeg betragtede Socialreformen som en *foreløbig* Afslutning paa den danske Sociallovgivning, saa har jeg aldrig nogen Sinde kunnet tænke mig at bruge andre Udtryk. Jeg er ikke i Stand til at se ud i Fremtiden, men hvis Samfundet i øvrigt skrider frem med Hensyn til Ud-